

Sted med Hensyn til Salt, som anvendes i Agerbrugets og Kvægavlens Interesse. Det skal jeg ikke yderligere opholde mig ved, idet jeg ikke antager, der er nogen, som misunder Fiskerne denne lille Imødekommen. Det er en ubetydelig Ting, og det er uretfærdigt, at det ikke for længe siden er sket, f. Eks. samtidig med, at man vedtog den antydede Forandring i Toldloven om Toldfrihed af Salt for Agerbrugets og Kvægavlens Vedkommende. Jeg antager, at vi alle ere enige om med megen Glæde at gaa med til at indrømme Fiskeriet denne lille Imødekommen. Jeg skal slutte disse Udtalelser, jeg har tilladt mig her at fremsætte, med at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie, og jeg mener saa meget des mere at kunne gøre det, som alle Partier her i Landet, som jeg før sagde, jo i de sidste 10—15 Aar have været enige i, at det er uretfærdigt, som det er, og at vi maa lempe disse Forhold for vore Skibsbyggerier, og jeg synes da ogsaa, man kunde være enig om at fremme Sagen nu og det saa hurtigt, at Forslaget kan blive endelig vedtaget endnu i denne Rigsdagsssamling.

Dalsgaard: Det er kun en enkelt Bestemmelse i det foreliggende Forslag, som foranlediger mig til at gøre et Par Bemærkninger. Det er Bestemmelsen i § 3, Litra a., som gaar ud paa, at det Udbytte af egen Fangst, som danske Østersfiskere indbringe fra aaben Sø, skal kunne indføres uden Told. Jeg skal ikke indvende noget mod selve Forslaget, men kun sige, at dersom dette Forslag bliver vedtaget, maa Konsekvensen deraf — forekommer det mig — være, at man saa gaar til at give Forpagterne af Østersfiskeriet i Limfjorden en tilsvarende passende Nedsættelse i deres Forpagtningsafgift. Ellers forekommer det mig, at man gør Uret mod disse Folk. Det er jo kun ganske kort siden, de overtog Forpagtningen, det er vist først anden Sæson, de have Østersfiskeriet. Og de nuværende Forpagtere fik Forpagtningsafgiften sat meget væsentligt op over, hvad den var før. Den var vistnok før kun 3 Øre, men blev sat op til 6 $\frac{1}{5}$ Øre pr. indfanget Østers. Dertil kommer, at Forpagterne til at begynde med havde store Udgifter til Anskaffelsen af tidssvarende Materiel m. m. Gaar man nu til delvis at ophæve Tolden for indførte Østers, kan jeg ikke skønne rettere, end at man derved i væsentlig Grad forrykker de Forhold, der vare til Stede, den Gang Forpagtningsafgiften for Limfjordsøsters

blev fastsat, til Ugunst for disse Forpagtere. Derfor forekommer det mig, at Konsekvensen af Forslaget maa være, at man giver disse Forpagtere en tilsvarende Nedsættelse, for at de ikke skulle være daarligere stillede i Konkurrencen end hidtil. Jeg tillod mig i Fjor, da et lignende Forslag var til Forhandling, at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, og min Udtalelse vandt da Tilslutning fra flere Sider. Jeg haaber nu, det samme maa være Tilfældet i Aar. Og jeg haaber dette saa meget mere, som Hensigten med Forslaget jo er at gavne danske Fiskere; men dette Formaal naas ikke, hvis man ikke som Følge af dette Forslags Vedtagelse modererer Forpagtningsafgiften for Limfjordsøsters; thi gør man ikke dette, vil man sikkert komme til at skade de Fiskere, der arbejde ved Fangst af Limfjordsøsters, meget mere, end man ved Forslaget gavner de andre Fiskere, som der her er Tale om. Det er nemlig blevet oplyst for mig, at det er et meget større Antal Fiskere, som ere beskæftigede med Østersfiskeri i Limfjorden, end paa det aabne Hav. Ved Limfjordsfiskeriet beskæftiges der i Aar ca. 200 Mand, medens det er opgivet for mig, at det kun er et rent forsvindende Antal danske Fiskere, der drive Østersfiskeri andetsteds. Vedtages derfor Bestemmelsen i § 3, Litra a., uden at Afgiften for Limfjordsøsters nedsættes, vil man sikkert skade flere Fiskere, end man gavner. Den højtærede Minister har i Motiverne opgivet Statskassens Tab ved denne Bestemmelse til 3,643 Kr. som det højeste Beløb, der kan blive Tale om. Jeg tror ikke, dette Tal slaar til; drager man den af mig omtalte Konsekvens og nedsætter Forpagtningsafgiften for Limfjordsøsters, bliver Tabet jo derved større, og skulde mod Forventning den højtærede Minister og Rigsdagen ikke ville gaa ind derpaa, men lade Afgiften blive som hidtil, bliver Tabet maaske endnu større, idet Afsetningen af Limfjordsøsters da vil blive hemmet; der vil da ikke kunne afsættes saa mange, og Statskassen vil følgelig ikke faa saa mange 6 $\frac{1}{5}$ Øre ind som ellers. For øvrigt skal jeg erkende, at Tabet for Statskassen selvfølgelig ikke kan blive særlig stort. I denne Forbindelse skal jeg endnu blot gøre opmærksom paa, at det maaske kan blive lidt vanskeligt at føre Kontrol med, om de Østers, der foreslaas indførte toldfrit, nu ogsaa ere fangede af danske Fiskere, men det skal jeg ikke komme videre ind paa. Men jeg haaber, som sagt, at man vil gaa ind paa at ned-